

200703398/1.

Datum uitspraak: 1 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/16207 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 8 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

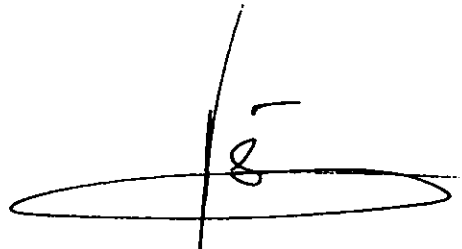
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

452

Verzonden: -1 juni 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

12

Postadres Postbus 269
8901BB LEEUWARDEN

• Friesland

Regio Friesland
Korpsonderdeel 2 Divisie algemene ondersteuning
Behandeld door H de Vries
Telefoon 058 - 880 85 85
Fax 058 - 880 86 44
V-nummer / Znak / Znak - 10/02/2005
Datum 13/04/2007
Onderwerp art 10-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hendrik de Vries, inspecteur van het regionaal politiekorps Friesland,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(m)en	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Irak
Nationaliteit(en)	: Iraakse, Onbekend
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

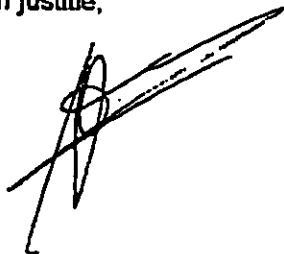
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- betrokkene heeft geen enkel middel van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Leeuwarden
Datum	: 13/04/2007
Tijd	: 12:15 uur.

Staatsecretaris van Justitie
De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
H de Vries

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

I

Aanhang

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/16207

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 13 april 2007 aan eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 16 april 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 1 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. M.M. Luik.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser is op 13 april 2007 na een strafrechtelijke detentie, in verband met

Zaaknummer: Awb 07/16207

blad 2

onrechtmatig verblijf in Nederland, overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, waar hij is opgehouden. Na te zijn gehoord zonder aanwezigheid van zijn advocaat is aan hem de maatregel van bewaring opgelegd.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.6. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, veroordeeld is terzake een misdrijf en geen enkel middel van bestaan heeft. Het vermoeden is derhalve gerechtvaardigd dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.7. Ter zitting heeft eiser gesteld dat hij onterecht in bewaring zit. Eiser is, na zijn strafrechtelijke detentie van 9 maanden, de maatregel van bewaring opgelegd. Eiser voert hiertoe aan dat de Vreemdelingen-circulaire 2000 voorschrijft dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld worden. Voorts stelt eiser dat er een uitzettingsmoratorium geldt voor Irak en dat eiser om technische redenen niet uitzetbaar is.

2.8. Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, maakt de enkele omstandigheid dat verweerder niet heeft voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staat tot de daardoor geschonden belangen. De rechtbank ziet geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder deze belangenafweging in het voordeel van eiser had moeten laten uitvallen. De rechtbank laat daarbij wegen dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat enige tijd geen uitzettingen naar Noord-Irak met een EU-document hebben plaatsgevonden. Onlangs is een delegatie naar Irak is geweest voor besprekingen hieromtrent. De uitkomst van deze besprekingen is nog niet bekend. Verweerder heeft voorts meegedeeld dat indien mocht blijken dat binnen drie weken nog geen uitzettingen met een EU-document kunnen plaatsvinden, verweerder dan zijn verantwoordelijkheid zal nemen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder vooralsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld om de uitkomst van de besprekingen af te wachten. Voorts is van belang dat eiser ongewenst is verklaard.

2.9. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 07/16207

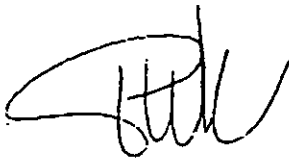
blad 3

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. H.J. Bastin en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 8 mei 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 8 MEI 2007.

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2960-C	15 MEI 2007
ZAAKNR. 200703398	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 15 mei 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op en van Iraakse nationaliteit, thans verblijvende te Soesterberg (3769 ZJ) in het Detentiecentrum Zeist aldaar, te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door voornoemd tot bepaalde-lijk gevolmachtigde is aangesteld teneinde als zodanig namens voornoemd op te treden, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door I voor-noemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 8 mei 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op eveneens 8 mei 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen, met registratienummer Awb 07/16207 waarbij het namens appellant ingediende beroepsschrift d.d. 16 april 2007, gericht tegen de maatregel van bewaring d.d. 13 april 2007 op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, ongegrond is verklaard.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidsbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.8, overwogen dat: "Geflet op vaste jurisprudentie van de Raad van State, maakt de enkele omstandigheid dat verweerder niet heeft voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staat tot de daartoe geschonden belangen. De rechtbank ziet geen aanlei-

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

ding voor het oordeel dat verweerder deze belangenafweging in het voordeel van eiser had moeten laten uitvallen. De rechtbank laat daarbij wegens dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat enige tijd geen uitzettingen naar Noord-Irak met een EU-document hebben plaatsgevonden. Onlangs is een delegatie naar Irak geweest voor besprekingen hieromtrent. De uitkomst van deze besprekingen is nog niet bekend. Verweerder heeft voorts meegedeeld dat indien mocht blijken dat binnen drie weken nog geen uitzettingen met een EU-document kunnen plaatsvinden, verweerder dan zijn verantwoordelijkheid zal nemen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder vooralsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld om de uitkomst van de besprekingen af te wachten. Voorts is van belang dat eiser ongewenst is verklaard."

Toelichting: Appellant merkt op dat er geen zicht op uitzetting bestaat; verweerder heeft immers ter zitting verklaard dat er enige tijd geen uitzettingen naar Noord-Irak met een EU-document zijn geweest en dat er weliswaar een delegatie naar Irak is geweest om hierover te spreken doch dat de uitkomst daarvan thans nog onbekend is. Het lijkt er dan ook op dat appellant thans onterecht vast zicht aangezien er geen er geen zich is op uitzetting althans er is geen toezegging dat uitzetting naar Noord-Irak binnen afzienbare termijn plaats zal kunnen. Kortom, er is sprake van een maatregel en niet van een straf. Bovendien lijkt het er op dat maatregel het doel van de uitzetting niet ten goede komt zodat derhalve de maatregel dient te worden opgeheven. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.7, overwogen dat: "Ter zitting heeft eiser gesteld dat hij onterecht in bewaring zit. Eiser is, na zijn strafrechtelijke detentie van 9 maanden, de maatregel van bewaring opgelegd. Eiser voert hiertoe aan dat de Vreemdelingencirculaire 2000 voorschrijft dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld worden. Voorts stelt eiser dat er een uitzettingsmoratorium geldt voor Irak en dat eiser om technische redenen niet uitzetbaar is."

Toelichting: Appellant stelt dat de Vreemdelingencirculaire, A6/5.3.7.1 aangeeft dat het uitgangspunt is dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Onder verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage d.d. 21 augustus 2006, Awh 06/38377 VRONTN, I.JN: AY9293, stelt appellant dat dit weliswaar geen garantie aan de vreemdeling betreft dat er na een strafrechtelijke detentie geen vreemdelingenbewaring zal worden toegepast doch dat dit, gelet op het uitgangspunt van het beleid, wel een inspanningsverplichting aan de zijde van

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

verweerder behelst. In casu is daarvan geen sprake nu verweerder pas met uitzettingshandelingen is begonnen nadat de strafrechtelijke detentie van appellant was beëindigd en niet reeds gedurende de strafrechtelijke detentie van appellant begonnen was met voorbereidingen welke gericht waren op de uitzetting van appellant. Appellant is op 20 maart 2007 gehoord aangaande de voorgenomen ongewenst verklaring van appellant, op 28 maart 2007 is dit gehoor naar de bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden en op 13 april 2007 is dienaangaande de beschikking geslagen. Echter, van enige uitzettingshandeling is ook toen niet gebleken. Onder verwijzing van voornoemde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage d.d. 21 augustus 2006, stelt appellant dan ook dat verweerder onvoldoende aan voornoemde inspanningsverplichting inhoud heeft gegeven en is daarom van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan/stonden tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Net zoals de rechtbank 's-Gravenhage heeft geoordeeld, stelt appellant dat verweerder zich dan ook onvoldoende inspanning heeft getroost om gedurende de strafdetentie van appellant handelingen te verrichten die tot zijn uitzetting zouden hebben moeten leiden, zoals neergelegd in de Vc 2000, A6(5)/5.7.3.1. Kortom, verweerder is onvoldoende voortvarend te werk gegaan ten aanzien van de voorbereidingen om appellant uit te zetten zodat aldus appellant stelt dat zijn vreemdelingenbewaring thans onrechtmatig is.

Indien en voor zover uw Afdeling vindt dat er een belangenafweging plaats dient te vinden, dient er naar de mening van appellant, naast de omstandigheid dat verweerder onvoldoende voortvarend te werk is gegaan en er geen zicht op uitzetting binnen afzienbare termijn bestaat, tevens in overweging te worden genomen dat er maandenlang geen uitzettingen naar Noord-Irak met een EU-document hebben plaatsgevonden en dat de uitkomst van de besprekingen hieromtrent thans nog onbekend is. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief III

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.7 en 2.8, overwogen dat: "2.7 Ter zitting heeft eiser gesteld dat hij onterecht in bewaring zit. Eiser is, na zijn strafrechtelijke detentie van 9 maanden, de maatregel van bewaring opgelegd. Eiser voert hier toe aan dat de Vreemdelingencirculaire 2000 voorschrijft dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld worden. Voorts stelt eiser dat er een uitzettingsmoratorium geldt voor Irak en dat eiser om technische redenen niet uitzetbaar is.

2.8 Gelet op vaste jurisprudentie van de Raad van State, maakt de enkele omstandigheid dat verweerder niet heeft voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staat tot de daartoe geschonden belangen. De rechtbank ziet geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder deze belangenafweging in het voordeel van eiser had moeten laten uitvallen. De rechtbank laat daarbij wegen dat verweerder ter zitting heeft verklaard dat enige tijd geen uitzettingen naar Noord-Irak met een EU-document hebben plaatsgevonden. Onlangs is een delegatie naar Irak geweest voor besprekingen hieromtrent. De uitkomst van deze besprekingen is nog niet bekend. Verweerder heeft voorts meegedeeld dat indien mocht blijken dat binnen drie weken nog geen uitzettingen met een EU-document kunnen plaatsvinden, verweerder dan zijn verantwoordelijkheid zal nemen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder vooralsnog in de gelegenheid dient te worden gesteld om de uitkomst van de besprekingen af te wachten. Voorts is van belang dat eiser ongewenst is verklaard"

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I en II, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief III. Appellant merkt dienaangaande nog op dat de Vc 2000, A6/5.3.7.1. aangeeft dat het uitgangspunt is dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. (...) Dit kan zich voordoen bij detentie waarvan niet bij voorbaat de datum van ontslag vaststaat, zoals bij voorlopige hechtenis of een nog niet onherroepelijk vonnis. De inbewaringstelling dient dan als binnen een redelijke termijn te geschieden. Echter, in casu stond de datum van ontslag wel vast. Daarnaast wordt de eis gesteld dat aan de vreemdeling tijdens de strafrechtelijke detentie mededeling wordt gedaan van het feit dat hij bij beëindiging van zijn detentie op grond van artikel 50, derde lid, Vw naar een plaats bestemd voor verhoor wordt overgebracht. Deze mededeling wordt op schrift aan de vreemdeling uitgereikt. Aan de directeur van de inrichting waarin de vreemdeling zich bevindt, moet eveneens een afschrift van deze mededeling worden gestuurd. Appellant merkt voorts op dat er onvoldoende zicht op uitzetting bestaat en dat er door verweerder te laat is begonnen met uitzettingshandelingen terwijl verweerder, gedurende de periode dat appellant in strafrechtelijke detentie zat en het duidelijk was dat hij direct na afloop daarvan in vreemdelingenbewaring zou worden gesteld, de nodige tijd heeft gehad om reeds het e.e.a. te regelen. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief IV

Ten onrechte heeft de rechtbank Groningen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak, r.o. 2.9, overwogen dat: "Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen."

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I t/m III, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief IV. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 15 mei 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de in hoger beroep bestreden uitspraak d.d. 8 mei 2007 te vernietigen;
3. te bepalen dat de vreemdelingenbewaring van appellant met onmiddellijke ingang zal dienen te worden opgeheven;
4. te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding zal dienen te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring gedetineerd heeft gezeten;
5. de Staat te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend

mr. K.J. Meijer

bijlage: - uitspraak rechtbank Groningen d.d. 8 mei 2007 (Awb 07/16207)